

**BINNENGEKOMEN
TEAM POSTBEHANDELING EN ARCHIVERING
D.D. 07-03-2024
No. 2024.00840
Portefeuillehouder: Bastiaens
Team: Bestuursadvisering**

Aan het college van burgemeester en wethouders van Maastricht
Postbus 1992
6201 BZ MAASTRICHT

Maastricht, 7 maart 2024

Betreft: Schriftelijke vragen SP Raadsinformatiebrief (RIB) 'Veerkrachtige Wijkenbenadering', d.d. 20 februari 2024.

Geacht college,

Naar aanleiding van de raadsinformatiebrief (RIB) '[Veerkrachtige Wijkenbenadering](#)' van 20 februari jl. hebben wij als SP een aantal vragen over de huidige stand van zaken en voortgang rondom deze wijkenbenadering in de wijken Nazareth en Pottenberg. Het versterken van de veerkracht van inwoners, en van de wijken als geheel, is een mooie ambitie, maar het is ook een complex proces om al die mooie woorden en voornemens in de praktijk te realiseren en zichtbaar c.q. voelbaar te maken. Het is voor onze gemeente een nieuwe, nog onbekende aanpak en daarnaast starten er vrijwel gelijktijdig diverse andere majeure projecten; projecten die direct van invloed zijn op veerkrachtige wijkbenadering en ook deels dezelfde doelen kennen.

Het lijkt ons daarom een grote opgave voor betrokken partijen om niet jarenlang in theoretische modellen en praatsessies te verzanden, maar 'boter bij de vis' te doen en de inwoners zelf concreet en integraal vooruit te helpen en wel op redelijke korte termijn. Wat dat 'vooruitgaan' precies betekent, zouden we dan ook graag beschreven hebben door de beantwoording van de in het navolgende vragen.

Verder zouden we het erg op prijs stellen om stap voor stap meegenomen te worden in de verschillende (deel)processen. Daarbij zouden we het waarderen als zowel de hopelijke successen als de mislukkingen binnen de aanpak aandacht krijgen. We willen er met zijn allen van leren, zo schrijft u terecht in de betreffende raadsinformatiebrief.

De SP vindt het thema veerkracht en zelfredzaamheid belangrijk en hoopt dat we grote stappen kunnen zetten. In de RIB zien we voornamelijk *wat* er is/wordt gedaan/gepland, maar minder duidelijk is *hoe* een en ander wordt aangevlogen, en tenslotte het belangrijkste: wat de (tussentijdse) uitkomsten en resultaten van de aanpak zijn. Die concrete resultaten zijn wat ons betreft, het grootste aandachtspunt want: *the proof of the pudding is the eating!*

Er zijn in onze fractie naar aanleiding van de RIB een aantal vragen gerezen en we willen ook graag een aantal opmerkingen bij de teksten en bedoelingen plaatsten. Alvast hartelijk dank voor de beantwoording.

Vragen

1. Wanneer noemen we het programma 'Veerkrachtige wijken' volgens uw college geslaagd, en wanneer vertrekken we weer uit de wijken?
2. Kunt u voor ons de doelen van de betreffende aanpak helder en compact (het liefst SMART) benoemen?
3. Een van de doelen is: een wijk creëren waar het fijn wonen is en waar men zelf de toekomst kan beïnvloeden. Kunt u voor ons uiteenzetten hoe dat er dan in de praktijk uitziet?
4. Onderschrijft u het feit dat we in een 'samen'-leving leven waar gemeenschapszin ver te zoeken is en dat dit een breed maatschappelijk en hardnekkig probleem is. En dat het een illusie is dat we met een wijkaanpak alleen, dit probleem kunnen oplossen. Wanneer de voorwaarden voor succes buiten de scope liggen van het programma veerkrachtige wijken, het project een goed bedoeld doekje voor het bloeden zal worden?
5. Op welk termijn willen we welke (eerste) vooruitgang zien, en hoe gaan we die vooruitgang borgen, meten en monitoren?
6. Wat is de meest recente definitie van de termen 'veerkrachtige wijk' en 'een veerkrachtig individu'?
7. Wat betekent het 'vooruitgaan' van inwoners precies? Hoe ziet het resultaat voor het individu eruit?
8. Zijn de inwoners van de wijken Nazareth en Pottenberg op de hoogte (gebracht) van het project? Zo ja, hoe heeft dat dan plaatsgevonden? Zo nee, waarom niet?
9. Hoe voorkomt het college dat door het uitrollen van het programma de betrokken wijken een in- en extern een extra 'slecht' imago c.q. stigma ontwikkelen: Niet veerkrachtig, een van twee slechtste wijken van de stad, achterstandsbuurten, daar moet je zeker niet gaan wonen e.d.
10. Hoe staan de inwoners volgens het college überhaupt tegenover deze grote ingrepen in hun buurt? Hebben ze enig idee van wat er op hen afkomt en wat er van hen wordt verwacht?
11. Wat is de primaire boodschap (communicatie) aan de inwoners van de wijken aangaande de start van de integrale aanpak. Is het helder? Wordt het begrepen? Ziet men de meerwaarde? Hoe bereiken we de waarschijnlijk nodige gedragsveranderingen bij de inwoners zelf?
12. Voelen de inwoners zelf ook de noodzaak tot verandering? Staan ze achter de beoogde doelen en implicaties? Kennen de inwoners hun rol en hebben ze enige vorm mandaat? Kun u dat dan ook toelichten? Urgentie voelen is vaak de motor achter verandering.
13. Hoe zorgt het project ervoor dat de mensen langdurig en actief betrokken raken en vooral ook blijven? Het is namelijk een complex en langdurig proces en het vraagt langdurig commitment.
14. Zouden wij meer inzicht kunnen krijgen in de opzet en uiteindelijk de resultaten van de dialoogsessies in de wijken? Hierbij zouden wij voorzien willen worden van voldoende

tussentijdse terugkoppeling, waarbij de inwoners zelf nadrukkelijk ook mee evalueren. Is het college bereid hierin voorzien? Zo ja, op welke wijze? Zo nee, waarom niet?

15. Hoeveel inwoners van de twee wijken moeten er minimaal meepraten en meedoen om een representatief beeld te krijgen van de bestaande situatie en daarmee een basis te leggen onder de wijkagenda en het ontwikkelplan?
16. Mikt de gemeente op een minimaal aantal deelnemers? Wat als dat aantal niet wordt gehaald of mensen snel afhaken? Stopt dan het programma omdat het uitgangspunt is om vanuit bottom-up te werken?
17. Als er geen of geen voldoende animo is, hoe gaat het programma dan voort?
18. Kan de programmamanager ons als raad in een informatiesessie komen vertellen hoe hij dit project is gestart, wat het plan van aanpak is, hoe hij zijn activiteiten zowel in – als extern verantwoordt en ook hoe hij de (interne) communicatie tot stand wil brengen?
19. Kan hij tijdens die informatiesessie ook zijn visie geven op het gelijktijdig aanpakken van andere majeure projecten als Preventie met gezag en IZA /GALA? Hoe zorgt hij ervoor dat e.e.a. niet in de knoop raakt? Onderschrijft hij dat verwarring op de loer ligt en prioriteiten binnen de diverse projecten met elkaar kunnen gaan botsen?
20. Hoe groot moeten we ons de organisatie van deze integrale aanpak voorstellen in aantallen mensen, uren, veelheid van competenties en kennis/ervaring en dito kosten en opbrengsten?
21. Is er binnen de wijken een voldoende krachtige counterpart aangewezen t.o.v. de programmamanager? Deze manager heeft namelijk vanzelf het meeste inzicht in het project, krijgt een enorme kennis en informatievoorsprong, m.a.w. hij is in de lead en draait aan alle knoppen. Hoe voorkom je dat de *bottom-up* gedachte hier niet onder zal lijden en dat het toch weer van bovenaf geregisseerd en gestuurd wordt? Afhankelijkheid van de instanties ligt op de loer.
22. We hebben een programmamanager, maar ook een staddeelregisseur en buurtwethouder en ik neem aan diverse projectleiders/medewerkers en mogelijk ook nog een buurtnetwerken en vrijwilligersorganisaties. Kun u ons schetsen hoe de taakverdeling plaats zal vinden en wie voor wat de (eind)verantwoordelijkheid heeft?
23. U heeft het in de RIB over ketenpartners en ook andere partijen die bij elkaar zijn gekomen om te praten over het project en te delen welke activiteiten er al plaatsvinden in de wijken. Kunt u ons een overzicht geven van welke partners er nu bij het project zijn betrokken en hoe die zich onderling tot elkander verhouden?
24. Welke relevante activiteiten vinden er al in de wijk plaats die binnen het programma vallen? Waar liggen concrete mogelijkheden tot snelle samenwerking en synergie?
25. Wat zijn de concrete afspraken of doelen die deze grote groep van partijen met elkaar hebben afgesproken? Is er een gezamenlijk plan van aanpak op proces-niveau en idem inhoudelijk?

26. Wie is de projectleider van de samenwerking als geheel en hoeveel mandaat heeft deze persoon richting de overige deelnemers? Wordt de samenwerking op zichzelf gestuurd en bewaakt? Hoe gaat dat in zijn werk? Beschrijf de doorzettingsmacht van deze projectleider binnen de gemeentelijke setting.
27. Is de samenwerking vrijwillig of heeft men zich formeel gecommitteerd aan het proces en de doelen?
28. Lopen de afzonderlijke reguliere activiteiten in de wijk uitgevoerd door de ketenpartners gewoon door?
29. In het verleden zijn er diverse pogingen gedaan om relevante partijen bij elkaar te krijgen binnen de wijkaanpak. Dat was vaker geen sinecure en het succes is, op zijn minst, wisselend te noemen. Waarom gaat het deze keer beter lukken? Kunt u ons de kritische succesfactoren beschrijven en hoe wordt daar actief op gestuurd?
30. Krijgen de bij het project betrokken partijen ook informatie en begeleiding en/of coaching op het gebied van “hoe werken we effectief samen’ zodat er een minimale basis ontstaat om succesvol aan de slag te gaan? Zo nee, waarom niet?
31. Is er in de afgelopen jaren al eerder wijkonderzoek gedaan en zijn er al eerder zaken zoals wijkagenda’s en wijk(ontwikkel)plannen samengesteld? Bijvoorbeeld in het kader van de buurtnetwerken en hun beoogde rol in de gemeenschappen. Is het onderhavige project een herhaling van zetten hiervan of is er een wezenlijk onderscheid te omschrijven? Wat is het verschil in aanpak dan concreet?
32. Is er begeleidend en onafhankelijk (wetenschappelijk) onderzoek naar de processen en de effectiviteit van de interventies en de *overall* communicatie met de inwoners van de wijken binnen dit project veerkrachtige wijken? Zo ja, kunt u die activiteiten beschrijven? Zo nee, waarom niet?
33. Heeft de projectgroep de doorzettingsmacht om echte veranderingen in het leven van de inwoners door te zetten mochten die volgens de standaard veerkracht noodzakelijk zijn?
34. De betreffende wijken zijn behoorlijk typisch qua inkomenssituatie, opleidingsniveau, werk – en gezondheid en diversiteit inwoners. Gaan we mensen verhuizen? Gaan we nieuwe mensen opnemen in deze wijken? Gaan we bijvoorbeeld studenten actief verspreiden? Zorgen we voor nieuwe banen? Gaan we schulden saneren? Gaan we bijscholen? Gaan we achter de voordeur kijken? Gaan we concreet ingrijpen in de levens van mensen? Kortom, hoe moet de onderliggende visie zich gaan vertalen in concrete maatregelen?
35. Is het duidelijk wat er van zelfredzaamheid verwacht wordt en wat er dan precies verwacht wordt. Is de boodschap: verwacht minder hulp en steun, je moet het vooral zelf gaan doen? En hoe moeten deze bewoners het dan zelf gaan doen?
36. Zijn er inwoners van de wijken mee geweest op bezoek geweest naar Heerlen-Noord? Zo nee, waarom niet?

37. Er zijn in den lande goede ervaringen met de zogenaamde ABCD-methodiek (*Asset Based Community Building*). Deze manier van werken gaat vooral uit van de dingen die wel goed gaan in een wijk en vertrekt vandaaruit met mogelijke wijkontwikkeling, en legt dus niet primair de nadruk op wat er allemaal mis is. Is de projectgroep daarmee bekend en wordt deze methodiek toegepast? Zo nee, waarom niet? Wanneer er een andere aanpak dan ABCD-methode wordt gebruikt, kunt u deze dan beschrijven en de voordelen ervan benoemen?

Hoogachtend,

Jack van Gelooven
Fractievoorzitter